

Arrest

nr. 295 821 van 18 oktober 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DER HASSELT
Sint Annalaan 608/gelijkvloers
1800 VILVOORDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 19 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2022.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat M. VAN DER HASSELT en van attaché Y. HOLSTERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 19 februari 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 24 juni 2022.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 31 augustus 2022 een beslissing waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard en die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië en van Georgische afkomst. U bent geboren op (...) 1975 in Kutaisi. Toen u in Georgië verbleef heeft u altijd in Kutaisi gewoond. U bent gehuwd en heeft een meerderjarige dochter. Uw echtgenote en dochter verblijven in Frankrijk. In Georgië handelde u in boeken op de markt. U bent in 1995 naar de Russische Federatie vertrokken waar u een jaar verbleef. Nadien keerde u terug naar Georgië. In 2008 bent u naar Frankrijk vertrokken waar u verbleef tot 2014. U diende een verzoek om internationale bescherming in in Frankrijk. U verklaarde dat u problemen had omdat uw grootouder een Osseet was. Uw verzoek in Frankrijk werd geweigerd. Daarna keerde u terug naar Georgië. In 2016 bent u opnieuw naar Frankrijk vertrokken waar u opnieuw een verzoek om internationale bescherming indiende omwille van uw huidige problemen. Uw verzoek werd opnieuw geweigerd in Frankrijk. U verbleef in Frankrijk tot 15 september 2020. U verbleef daarna ongeveer 3 maanden in Zwitserland waar u eveneens een verzoek om internationale bescherming indiende. U heeft de beslissing van de Zwitserse autoriteiten inzake uw verzoek niet afgewacht en reisde verder naar Luxemburg. U verbleef 10 dagen in Luxemburg. In februari 2021 reisde u verder naar België.

Sedert ongeveer 30 jaar geleden hadden u en uw moeder een geschil met een ander deel van de familie, in het bijzonder L., de nicht van uw opa, over het eigendomsrecht van een huis dat van uw opa was. Het geschil werd uitgevochten in de rechtbank en er zijn verschillende rechterlijke beslissingen geweest. Uw moeder heeft de rechtszaak omtrent het eigendomsgechil drie keer gewonnen. Er werd in de rechterlijke beslissing besloten dat uw moeder en u ongeveer 550 m² van de grond waarop het huis van uw opa stond verkregen en L. en de rest van uw familie 450 m². De rechterlijke beslissingen werden echter nooit in de praktijk uitgevoerd. Op de grond van het huis van uw opa werd in het tweede decennium van deze eeuw een appartementsgebouw gebouwd. D. P. was de eigenaar van het appartementsgebouw. D. P., zelf een criminele autoriteit, is de neef van de intussen overleden T. P. die een bekende hoge figuur was in het criminele milieu. D. P. had afgesproken dat uw moeder enerzijds en L. en het ander deel van uw familie anderzijds in ruil voor de eigendom van de grond waar het appartementsgebouw op was geplaatst een appartement kregen. L., die ex-klasgenoot was van de moeder van D. P. heeft haar deel gekregen van D. P. . Uw moeder werd ook haar deel beloofd maar uw moeder werd bedrogen en misleid en haar deel, een appartement, werd afgenomen door D. P. en staat nu op naam van iemand anders geregistreerd. D. P. is niet van plan de eigendom van uw moeder terug te geven. U wil het deel van uw moeder nu wel terugkrijgen van D. P. . U had ruzie met D. P. over de registratie van het deel van uw moeder en u bleef hem naar het appartement waar uw moeder recht op had vragen. D. P. bedreigde u en heeft u gezegd dat hij u zou vermoorden als hij u ergens tegenkomt. Omwille van die reden bent u in 2016 uit Georgië vertrokken en vluchtte u naar Frankrijk, waar u ook werd aangevallen door de mensen van D. P.. Op 15 september 2020 vertrok u naar Zwitserland. Omdat D. P. wist dat u in Zwitserland was bent u vertrokken uit Zwitserland. Via Luxemburg bent u uiteindelijk naar België gereisd waar u toekwam in februari 2021. Op 19 februari 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in in België.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw huwelijksakte (kopie) en een uittreksel uit het openbaar register (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend een eigendomsconflict, waarbij uw moeder en uzelf het slachtoffer zijn van het bedrog door een figuur binnen de criminele

autoriteiten. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor een vluchtelingenstatus. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Uw verzoek om internationale bescherming is namelijk ongegrond.

Internationale bescherming kan immers slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput.

In dit geval dient te worden opgemerkt dat uit de COI waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Uit uw verklaringen blijkt immers heel duidelijk dat u geen beroep heeft gedaan op de bevoegde autoriteiten om de bedreigingen van D. P. tegen te gaan. Ondanks de doodsb bedreigingen die u kreeg van D. P. heeft u immers zelf geen enkele klacht ingediend bij de politie. U verklaarde: 'Ik kon niets bereiken. De politie zou mij niet helpen. Ons eigendom was al afgepakt.' De enige keer dat beroep werd gedaan op de politie door u of uw moeder in verband met het eigendomsconflict en de bedreigingen is toen de politie werd opgeroepen door uw moeder toen ze werd verhinderd om wintervoorraden uit de kelder van het huis van uw opa te halen. U verklaarde voor het CGVS in dit verband zelfs dat u uw moeder heeft verteld dat ze de politie niet moest oproepen. U gaf aan dat dit gevaarlijk is (CGVS, V., 24.06.2022, p. 14-15). Het moge in dit geval dan ook duidelijk zijn dat de autoriteiten niet kunnen optreden indien zij niet op de hoogte worden gebracht van bepaalde misdrijven. Uw verklaringen dat D. P. een criminele autoriteit is en veel invloed heeft zodat geen enkele politie u zou kunnen beschermen (CGVS, V., 24.06.2022, p. 8 en p. 15) vormen geen verschuiving voor het feit dat u naliet beroep te doen op de politie. Ten eerste heeft u geen bewijzen van het feit dat D. P. een criminele autoriteit is (CGVS, V., 24.06.2022, p. 15-16). Ten tweede heeft u, zelfs wanneer u zou kunnen aantonen dat D. P. een hoge figuur is binnen de georganiseerde misdaadwereld, ook geen bewijzen dat de politie niet tegen hem zou optreden (CGVS, V., 24.06.2022, p. 15-16). U toont helemaal niet aan dat het in Georgië onmogelijk zou zijn tegen dergelijke personen bescherming te verkrijgen. Zoals hoger reeds aangegeven kan algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties. U toont niet aan dat u zich in dergelijke specifieke situatie bevindt. U verklaarde enkel in algemene termen dat de maffia alle overheidsdiensten in Georgië beïnvloeden en ze iedereen omkopen en alles in hun handen is. Dat zou de reden zijn waarom de overheidsdiensten niets kunnen doen tegen hen (CGVS, V., 24.06.2022, p. 15). Ten derde moet de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat, ook België niet, kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden. De opvolging door de politie die werd gegeven aan de oproeping door uw moeder toont in ieder geval niet aan dat de politie onwillig zou zijn om bescherming te bieden tegen D. P. . De politie is wel degelijk ter plaatse gekomen en heeft de betrokkenen gekalmeerd en uw moeder kon nadien wel degelijk haar wintervoorraad uit de kelder van het huis van uw opa halen (CGVS, V., 24.06.2022, p. 14-15). Uit het bovenstaande kan dan ook geconcludeerd worden dat u op geen enkele manier aantoonde

dat u tegen een door u beweerde criminele autoriteit als D. P. geen bescherming zou kunnen krijgen in Georgië zelf.

Volledigheidshalve dient er nog te worden opgemerkt dat u zelf verklaarde niet nuchter naar het persoonlijk onderhoud voor het CGVS te zijn gekomen (CGVS, V., 24.06.2022, p. 6). Uw geestestoestand verhinderde u echter niet om volwaardige verklaringen af te leggen. U gaf zelf aan klaar te zijn voor uw verhaal (CGVS, V., 24.06.2022, p.6). Uit uw persoonlijk onderhoud blijkt voorts ook dat u in staat was om de vragen te begrijpen en uw antwoord te formuleren.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw huwelijksakte toont aan dat u gehuwd bent. Het uittreksel uit het openbaar register van 2015 is enkel een bewijs dat uw moeder in ieder geval in 2015 eigenares was van een stuk grond in Kutaisi en dat er in dit verband verschillende rechterlijke beslissingen zijn uitgesproken wat an sich niet wordt betwist door het CGVS.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert, gespreid over twee middelen, een schending aan van de artikelen 57/6/1, § 1, b°, 57/6/1, § 2, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), van de artikelen 2, 3 en 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Hij verstrekt volgende toelichting:

"(...)

Dat het CGVS stelt dat verzoeker afkomstig is uit een veilig land. Dat dit met zich meebrengt dat het vermoeden geldt dat verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Dat het aan verzoeker is om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst als niet veilig kan beschouwd worden.

Dat het CGVS vaststelt dat verzoeker er niet in slaagt om dit aan te tonen.

Dat het CGVS stelt dat er moet worden opgemerkt dat de problemen van verzoeker geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Dat het hier louter om een eigendomsconflict gaat, waarbij verzoeker en zijn moeder het slachtoffer zijn van het bedrog door een figuur binnen de criminele autoriteiten.

Dat verzoeker dan misschien niet in aanmerking kan komen voor de vluchtelingenstatus, daar hij geen problemen heeft die verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, maar dat verzoeker zeker en vast wel in aanmerking kan komen voor een subsidiaire bescherming.

Het CGVS stelt dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dat het aan verzoeker is om de internationale bescherming aannemelijk te maken en dat verzoeker alle redelijke van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput.

Het CGVS stelt dat er moet opgemerkt worden dat uit de COI waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken en dat iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, de mogelijkheid heeft om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken.

Dat voorgaande motivering door het CGVS op elk vlak onvoldoende is.

De motiveringsverplichting vereist dat een zorgvuldig onderzoek wordt gedaan naar de feiten en belangen, rekening houdende met alle elementen, teneinde tot een deugdelijke en afdoende gemotiveerde besluitvorming te komen.

Uw raad stelde in het arrest nr. 240 286 van 31 augustus 2020:

“De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669). De materiële motiveringsplicht vereist dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer inhoudt dat die motieven steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld (RvS 29 maart 2012, nr. 218.725). Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.” (eigen onderlijning)

Dat voorgaande een inbreuk is op de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS en daarom artikel 2 en 3 inzake de motiveringsplicht schendt.

Het is niet zo omdat volgens het CGVS in theorie Georgië beschikt over een uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken dat ook verzoeker van dit rechtssysteem gebruik kan maken. Niet iedereen, zoals verzoeker, heeft deze mogelijkheid.

Eerstens is het belangrijk aan te duiden dat Georgië helemaal niet beschikt over een uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken, althans niet een onafhankelijk rechtssysteem.

De CITJ stelt in juni 2020 dat Georgië er dertig jaar na zijn onafhankelijkheid nog steeds niet in is geslaagd om een onafhankelijk rechtswezen uit te bouwen. Dit falen is volgens de CITJ te wijten aan “clan-based governance” in het rechtswezen.

De CITJ zegt hierover het volgende:

“Regrettably, we are still talking about political influences and corruption in the courts. The latter still do not manage to restrain and control the other branches of government, while judicial

10

decisions do not essentially comply with human rights standards and fairness.” (eigen onderlijning)²

Het CGVS mag dan wel stellen dat iedere persoon zich tot deze rechtsorganen kan wenden alsook tot de Public Defender, maar de Public Defender geeft zelf aan waar het mis loopt.

Een van de voornaamste uitdagingen van het gerecht volgens de Public Defender is het gebrek aan onafhankelijkheid en vertrouwen van de bevolking.

Mocht het gerecht al toegankelijk zijn, dan heeft verzoeker nog niet te toegang ertoe. Of misschien wel de toegang maar zal dit zijn situatie niet vooruit helpen.

Verzoeker geeft dit duidelijk tijdens zijn verhoor aan. Zo zegt hij de zaak drie keer in de rechtbank gewonnen te hebben maar eigenlijk toch verloren te zijn omdat hij en zijn moeder niets hebben gekregen. Hij geeft aan dat Dato binnen de overheid een grote invloed heeft en veel macht heeft in Georgië. Zo zegt hij verder: “Tijdens de presidentsverkiezingen en parlementsverkiezingen beslissing zo’n soort mensen wie in de regering komt.” (CGVS, P. 8)

Verzoeker heeft in eerste instantie dus al zijn toevlucht genomen tot het gerecht, maar dit heeft hem niets opgeleverd. Waarom zou verzoeker voor de dreigementen van Dato en het potentieel gevaar dat hij loopt wel zijn toevlucht zoeken tot de gerechten? Dato heeft enorm veel macht in Georgië. Hij is namelijk een criminele autoriteit die wordt beschermd, en zoals eerder weergegeven en tevens vastgesteld zijn de rechtssystemen in Georgië verweven van de corruptie. Het is dus niet mogelijk voor Dato om zijn toevlucht tot het gerecht te nemen. Verzoeker geeft bovendien ook aan dat Dato invloed heeft bij de overheidsinstanties en dat hij samenwerkt met de huidige regering (CGVS, p. 9)

Dat Georgië voorziet in gratis juridisch advies voor kwetsbare personen en er een breed scala is aan ngo's heeft bijgevolg dan ook geen enkele meerwaarde, daar het systeem faalt op vlak van het gerecht. Bovendien vergeet het CGVS in zijn beslissing er wel bij te vermelden dat in 2018 dertien ngo's begin hun bezorgdheden uiten over indicaties van corruptie op hoog niveau en de informele machtspositie van de zogenaamde clan. Hierop werd gereageerd door enkele vooraanstaande regeringsleiders met verbale

aanvallen op de ngo's en hun leiders. De Public Defender en ngo's menen dat deze gecoördineerde aanval van de regering op de burgermaatschappij de democratie aantast.

Er werd allesbehalve zorgvuldig onderzoek gedaan naar de feiten.

Dat het CGVS stelt dat er verschillende structurele initiatieven zijn genomen en deze er in de praktijk voor hebben gezorgd dat er een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht is, is dan ook in strijd met hetgeen werd vastgesteld, zoals hierboven beschreven.

Het CGVS stelt dat er bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten. Dat uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in high profilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dat het in de high profilezaken gaat over het recht op een eerlijk en openbaar proces, maar niet over de algehele bescherming die de Georgische overheid biedt of kan bieden. Het kan niet zo zijn dat het CGVS beschikbare informatie uit de context trekt om zijn standpunt te ondersteunen.

Dat het CGVS vervolgens stelt dat verzoeker geen beroep heeft gedaan op de autoriteiten om de bedreigingen van Dato tegen te gaan. Dat verzoeker geen klacht heeft ingediend bij de politie.

Dat het redelijk voor de hand liggend is waarom verzoeker geen klacht heeft ingediend bij de politie. Dat zijn moeder eerder klacht ging neerleggen en dat verzoeker tegen zijn moeder zei dat ze dat niet mocht doen, wegens gevaar. Verzoeker weet immers tot wat Dato in staat is en wil het lot niet tarden.

Dat verzoeker duidelijk aangaf tijdens het verhoor waarom hij dat niet gedaan heeft. Dat het gevaarlijk is en dat andere die reeds klacht hadden ingediend nu op de begraafplaats liggen. Het is dan ook vanzelfsprekend dat verzoeker zich zo min mogelijk aan het gevaar wil blootstellen.

Dat het CGVS verder stelt dat verzoeker het naliet om aan te tonen dat Dato een criminele autoriteit is.

Verzoeker gaf meermaals aan dat T. de oom van D. was. (CGVS p. 8 en 9)

Dat T. een lid was van de criminele organisatie 'Dieven binnen de wet' en dat ze invloeden hebben bij de overheidsinstanties. Verzoeker ging verder door te zeggen dat T. ondertussen overleden is maar dat hij iemand was van de leiders binnen de criminele organisatie en dat ze samen werkte met de regering (CGVS, p. 9) Verzoeker geeft met andere woorden wel goed aan wie Dato is, wat zijn functie is en waarom hij zo gevaarlijk is.

Daarenboven mag er niet vergeten worden dat er een gedeelde bewijslast is.

Art.4, lid 1 van de Herschikte Kwalificatierichtlijn voorziet in een gedeelde bewijslast bij de beoordeling van de asielaanvraag:

"De lidstaten mogen van de verzoeker verlangen dat hij alle elementen ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk indient. De lidstaat heeft tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen."

De interpretatie van artikel 4, lid 1 van de Herschikte Kwalificatierichtlijn werd weergegeven in de rechtspraak van het Hof van Justitie in de zaak M.M. t. Ierland:

"Concreet houdt deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus in dat, indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven."

Deze interpretatie benadrukt dat er een actieve samenwerkingsplicht rust op de asielinstanties, ook als de asielzoeker – om welke reden ook – niet aan de bewijslast kan voldoen, zoals in deze zaak het geval is.

Er wordt op geen enkele manier door het Commissariaat-generaal getracht verzoeker te helpen zijn bewijs hiervan voor te leggen.

Het CGVS gaat verder door te stellen dat verzoeker niet heeft aangetoond dat de politie niet tegen hem zou optreden. Eerstens is dit onmogelijk om dit te bewijzen, als er niet wordt opgetreden, kan men moeilijk bewijs leveren van het niet optreden. Bovendien wordt verzoeker letterlijk de vraag gesteld waarom de politie niet zou optreden tegen de criminele autoriteiten. Verzoeker antwoordt hierop met de volgende zin:

"Dan zal ik u een andere vraag stellen. Als u 's morgens opstaat, waarom wast u uw gezicht. Dan zal ik u antwoorden. U doet dat omdat dat uw gewoonte is. U heeft dat zo aangeleerd. Waarom zeg ik dat? Omdat ik die mensen heel goed ken. En ik heb gezien hoe ze zich gedragen en wat ze van plan zijn om te doen."

Voorgaande zin heeft geen verder betoog nodig. Verzoeker weet tot wat Dato in staat is en wil niet verder gaan dan nodig. Het is algemeen bekend in Georgië dat aan dergelijke wanpraktijken gewoonweg niets te doen is.

Dat het CGVS afsluit door te stellen dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Dat de autoriteiten de plicht hebben om de burgers te beschermen maar dat deze plicht geen resultaatsverbintenis inhoudt. Dat de opvolging die werd gegeven aan de oproeping door uw moeder aantoont dat de politie niet onwillig zou zijn om bescherming te bieden tegen Dato. Dat de politie wel

degelijk ter plaatse is gekomen en dat verzoeker zijn moeder haar wintervoorraad uit de kelder van het huis van verzoeker zijn opa kon halen.

Dat voorgaande beschreven tussenkomst van de politie in geen enkel opzicht kan vergeleken worden met de dreigementen die verzoeker heeft mogen ontvangen. Het doel van Dato is altijd geweest om het appartement van verzoeker en zijn moeder in handen te krijgen. Omdat verzoeker daar niet mee akkoord kon gaan, begon Dato dreigementen te uiten naar verzoeker toe en wilde hij wraak nemen. Dato heeft wat hij wil, het appartement. Dato is dan ook bijna niks met de spullen van de moeder van verzoeker. Dato heeft het bovendien ook niet gemunt op de moeder van verzoeker maar wel op verzoeker zelf. Dato zou er niets mee willen om de moeder van verzoeker iets aan te doen om haar spullen te pakken, maar wel als het appartement op het spel staat.

Dat er wel degelijk een gegronde vrees voor verzoeker indien deze terugkeert naar Georgië. Dit is dan ook een schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker vreest te worden gedood door Dato.

Verzoeker terugsturen naar Georgië zou dan ook een inbreuk maken op artikelen 2 en 3 van het EVRM, dan wel artikelen 2, 3 en 4 van het van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie."

2.2. Stukken

2.2.1. Op 14 maart 2023 brengt verzoeker, volgend op de beschikking van 7 maart 2023 van de Raad op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waarin hij verwijst naar volgende inventaris:

- "1. Public Defender of Georgia, 08/07/2021, https://equineteurope.org/author/georgia_publicdefender/
2. COI FOCUS, 24 februari 2022, https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20220224.pdf
3. USDOS, 12/04/2022, https://www.state.gov/wp-content/uploads/2022/03/313615_GEORGIA-2021-HUMAN-RIGHTS-REPORT.pdf
4. Europese Commissie, 06/12/2022, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=COM%3A2022%3A715%3AREV1&qid=1670337341649>
5. Freedom House, 17/02/2022, <https://freedomhouse.org/country/georgia/freedom-world/2022>
6. Interpress News Georgia, 02/06/2021, <https://www.interpressnews.ge/en/article/113829-lelo-partnership-for-georgia-initiates-establishment-of-anti-corruption-commission/>.
7. TIG, 14/12/2021, https://transparency.ge/sites/default/files/govs_stalled_ac_policy_eng_0.pdf
8. TIG, 08/09/2021, <https://transparency.ge/en/blog/anti-corruption-environment-georgia-and-recommendations-european-union>
9. TIG, 23/08/2021, <https://transparency.ge/en/blog/alleged-cases-high-level-corruption-periodically-updated-list>
10. USDOS, 13/03/2019, <https://www.state.gov/wp-content/uploads/2019/03/GEORGIA-2018-HUMAN-RIGHTS-REPORT.pdf>
11. Civil Procedure Code of Georgia, 14/11/1997 (laatste amendementen op 09/09/2022), <https://matsne.gov.ge/en/document/view/29962?publication=1488>
12. COI FOCUS, "Georgië- Algemene Situatie", https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf, p.42
13. Civil Georgia, 23/03/2022, <https://civil.ge/archives/480880>
14. RFE/RL, 03/07/2022, <https://www.rferl.org/a/georgians-tbilisi-pro-eu-rally/31927141.html>
15. Civil Georgia 24/06/2022, <https://civil.ge/archives/498051>".

Volgende stukken worden tevens toegevoegd:

- United States Department of State – Bureau of Democracy, Human Rights and Labor, "Georgia 2021 Human Rights Report";
- United States Department of State – Bureau of Democracy, Human Rights and Labor, "Georgia 2018 Human Rights Report";
- Europese Commissie, "Verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad, Vijfde verslag in het kader van het opschortingsmechanisme voor de vrijstelling van de visumplicht" van 5 december 2022;
- Law of Georgia – Civil Procedure Code of Georgia;
- COI Focus "GEORGIE – Algemene situatie" van 16 januari 2023;
- Transparency International Georgia, "Georgian Government's stalled Anti-corruption Policy" van december 2021;
- COI Focus "GEORGIE – Algemene situatie" van 24 februari 2022;

- Document met vermelding van volgende bijkomende inventaris:

“STUK 1

https://equineteurope.org/author/georgia_publicdefender/

STUK 5

<https://freedomhouse.org/country/georgia/freedom-world/2022>

STUK 6

<https://www.interpressnews.ge/en/article/113829-lelo-partnership-for-georgia-initiates-establishment-of-anti-corruption-commission/>.

STUK 8

<https://transparency.ge/en/blog/anti-corruption-environment-georgia-and-recommendations-european-union>

STUK 9

<https://transparency.ge/en/blog/alleged-cases-high-level-corruption-periodically-updated-list>

STUK 14

<https://civil.ge/archives/480880>

STUK 15

<https://www.rferl.org/a/georgians-tbilisi-pro-eu-rally/31927141.html>

STUK 16

<https://civil.ge/archives/498051>”.

2.2.2. Verweerder brengt op 23 maart 2023 volgend op de beschikking van de Raad van 7 maart 2023 op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet landeninformatie bij aangaande algemene situatie in Georgië waarbij hij wijst op de COI Focus “GEORGIE – Algemene situatie” van 24 februari 2022 doch de weblink bijbrengt voor de COI Focus “GEORGIE – Algemene situatie” van 16 januari 2023.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder meer de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.4. Waar verzoeker de Raad op 29 maart 2023 vraagt de informatie van verweerder bijgebracht op 23 maart 2023 uit de debatten te weren gezien deze werd ingediend na 16 maart 2023, terwijl in de beschikking van 7 maart 2023 de partijen worden gevraagd om ten laatste op 16 maart 2023 landeninformatie voor te leggen aangaande de algemene situatie in Georgië, wijst de Raad op het volgende. Ten eerste wordt opgemerkt dat de Raad overeenkomstig artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet is gerechtigd alle bescheiden en inlichtingen door de partijen te doen overleggen omtrent de zaken waarover hij zich uit te spreken heeft, zonder dat hierbij sprake is van enige (verval)termijn(en). Het gegeven dat in de beschikking van 7 maart 2023 de partijen worden verzocht ten laatste 16 maart 2023 de gevraagde informatie over te maken, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat in voormeld artikel 39/62 geen vervalltermijnen zijn opgenomen noch kan blijken dat er enige sanctie is verbonden aan de in de beschikking van 7 maart 2023 vermelde voorkeurstermijn.

Daarnaast moet de Raad opmerken dat verzoeker middels zijn aanvullende nota van 14 maart 2023 zelf eveneens de COI Focus *“GEORGIE – Algemene situatie”* van 24 februari 2022 – die overigens door verweerder reeds in het administratief dossier werd opgenomen vooraleer de bestreden beslissing werd getroffen (cf. blauwe map met landeninformatie) - alsook de COI Focus *“GEORGIE – Algemene situatie”* van 16 januari 2023 heeft bijgebracht zodat de Raad hoe dan ook voormelde informatie kan betrekken in zijn besluitvorming.

2.3.5. De Raad dient, zoals ook ter terechtzitting wordt opgemerkt, in casu vast te stellen dat bij het ten tijde van de bestreden beslissing geldende koninklijk besluit van 14 januari 2022 Georgië werd aangewezen als veilig land van herkomst. Echter, in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, gepubliceerd op 10 juli 2023 in het Belgisch Staatsblad, werd Georgië niet meer opgenomen in de lijst van veilige landen. In het verslag aan de Koning wordt gemotiveerd dat: *“Wat betreft Georgië wordt het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gevolgd en niet het advies van de FOD Buitenlandse zaken.”*

Aldus bestaat de wettelijke grondslag van de bestreden beslissing niet meer.

Dit gegeven op zich volstaat echter niet om over te gaan tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad immers over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Doordat Georgië niet meer in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst wordt vermeld, moet de Raad nagaan of verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In casu lijkt het rechtsplegingsdossier voldoende gegevens te bevatten om tot zulke beoordeling over te gaan, met inachtneming van de rechten van verdediging.

Verzoekende partijen stellen ter terechtzitting hieromtrent geen opmerkingen te hebben.

2.3.6. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.6.1. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij bij terugkeer naar Georgië een vrees koestert naar aanleiding van een eigendomsconflict. Hij zet uiteen dat zijn moeder haar deel van een erfenis - een stuk grond dat zij uiteindelijk na een geschil met een nicht van verzoekers opa dat werd uitgevochten in de rechtbank heeft verkregen - heeft overgedragen aan een figuur binnen de criminele autoriteiten en dat hierbij sprake is van bedrog. Verzoeker licht toe dat hij wordt bedreigd door deze persoon binnen het criminele milieu omdat hij zijn stuk blijft eisen.

2.3.6.2. De commissaris-generaal merkt in de eerste plaats terecht het volgende op:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend een eigendomsconflict, waarbij uw moeder en uzelf het slachtoffer zijn van het bedrog door een figuur binnen de criminele autoriteiten. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor een vluchtelingenstatus.”

De Raad stelt vast dat de door verzoeker aangehaalde problemen betrekking hebben op gemeenrechtelijke criminele feiten, namelijk problemen naar aanleiding van een eigendomsconflict waarbij verzoeker en zijn moeder het slachtoffer zijn van bedrog door een figuur binnen de criminele autoriteiten. Er blijkt niet dat de motieven voor deze gebeurtenissen kunnen worden verbonden aan één van de vijf vervolgingsgronden bepaald in artikel 1 A, 2 van het Vluchtelingenverdrag. Door louter te volharden in zijn vluchtrelaas brengt verzoeker geenszins valabele argumenten aan die hierover anders doen denken. De gebeurtenissen die de verzoeker aanhaalt, kunnen dan ook niet worden beschouwd als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

2.3.6.3. In de bestreden beslissing wordt daarnaast door de commissaris-generaal op goede gronden geoordeeld dat er evenmin zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat verzoeker een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad merkt in dit verband op dat met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, verzoeker geen elementen bijbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de aangebrachte landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Georgië.

Verder moet met betrekking tot artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet worden aangestipt dat verzoekers voormelde gemeenrechtelijke problemen naar aanleiding van het eigendomsconflict gelet op hun aard niet zwaarwichtig genoeg zijn om te worden gelijkgesteld met ernstige schade in de zin van dit artikel.

Hierbij dient nog vastgesteld te worden dat verzoeker heeft nagelaten documenten bij te brengen ter staving van zijn problemen waaronder de opgeworpen erfeniskwestie en overdracht van de gronden.

De verzoeker om internationale bescherming dient evenwel alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet daarbij zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt de documenten niet meer te kunnen terugvinden doch en stelde het aan zijn moeder te zullen vragen (persoonlijk onderhoud, p. 11) doch uit niets kan blijken dat verzoeker – zelf of via een raadsman – enige poging ondernomen heeft om de bewijsstukken waarvan hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud gewag maakte, bij te brengen.

In casu kan zodoende niet zonder meer vastgesteld worden dat verzoeker een oprechte inspanning heeft geleverd om de beweerde problemen te staven en ook geen afdoende bevredigende verklaring heeft gegeven omtrent het ontbreken van (bewijskrachtige) stavingselementen hieromtrent.

Zelfs al worden verzoekers problemen en zijn vrees aannemelijk bevonden, dan nog blijkt uit niets dat het hem dienaangaande aan nationale bescherming ontbreekt.

Samen met de commissaris-generaal is het immers belangrijk aan te stippen dat internationale bescherming hoe dan ook slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken vreemdeling zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen.

Volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet moet deze nationale bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn. Doeltreffende bescherming doelt op het vermogen van het betrokken land van herkomst om daden van vervolging dan wel ernstige schade te voorkomen of te bestraffen (HvJ 20 januari 2021, C-255/19, O. A., pt. 44). Zulke bescherming wordt in het algemeen geboden wanneer redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging en het lijden van ernstige schade worden getroffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Te dezen wordt wat dit betreft in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd:

"In dit geval dient te worden opgemerkt dat uit de COI waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in."

Deze bevindingen vinden steun in de beschikbare (actuele) landeninformatie waaronder de door verzoeker bijgebrachte COI Focus "GEORGIE – Algemene situatie" van 16 januari 2023.

Verzoeker brengt in casu geen informatie bij die hierop een ander licht kan werpen.

De door hem aangereikte informatie doet hier niet anders over denken en oordelen. De informatie waarnaar verzoeker in het verzoekschrift en in zijn aanvullende nota verwijst is immers ofwel achterhaald ofwel dezelfde, of ligt minstens in lijn, met deze waarop voormelde analyse is gestoeld. Deze informatie is dan ook niet van aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals hiervoor beschreven en waarbij reeds rekening werd gehouden met de politieke spanningen en stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, niet langer correct of redelijk zou zijn. Evenmin doet verzoekers algemeen betoog anders denken. Noch uit voormelde recente COI Focus, noch uit verzoekers algemene betoog in zijn verzoekschrift en aanvullende nota of uit de door hem bijgebrachte informatie blijkt dat nationale bescherming niet voorhanden zou zijn. In tegendeel, uit de door verzoeker bijgebrachte informatie blijkt onder meer dat Georgië corruptie bleef bestrijden, dat Georgië zijn in 2017 aangebrachte aanbevelingen in corruptiebestrijding grotendeels heeft uitgevoerd en is doorgegaan met bestrijding van de georganiseerde criminaliteit (cf. verzoekers aanvullende nota: Europese Commissie, "Verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad, Vijfde verslag in het kader van het opschortingsmechanisme voor de vrijstelling van de visumplicht" van 5 december 2022, p. 32) en dat de

onafhankelijk van rechters en de bindende kracht van rechterlijke beslissingen is ingeschreven in de wet (cf. verzoekers aanvullende nota; Law of Georgia – Civil Procedure Code of Georgia, article 6, article 10).

De Raad beklemtoont hierbij nog dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het algemeen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Het komt bijgevolg aan verzoeker zelf toe om in zijn individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Hij slaagt hierin evenwel niet. Verzoeker toont niet aan dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming.

Hierbij wordt gewezen op volgende pertinente bevindingen in de bestreden beslissing:

“Uit uw verklaringen blijkt immers heel duidelijk dat u geen beroep heeft gedaan op de bevoegde autoriteiten om de bedreigingen van D. P. tegen te gaan. Ondanks de doodsb bedreigingen die u kreeg van D. P. heeft u immers zelf geen enkele klacht ingediend bij de politie. U verklaarde: ‘Ik kon niets bereiken. De politie zou mij niet helpen. Ons eigendom was al afgepakt.’ De enige keer dat beroep werd gedaan op de politie door u of uw moeder in verband met het eigendomsconflict en de bedreigingen is toen de politie werd opgeroepen door uw moeder toen ze werd verhinderd om wintervoorraden uit de kelder van het huis van uw opa te halen. U verklaarde voor het CGVS in dit verband zelfs dat u uw moeder heeft verteld dat ze de politie niet moest oproepen. U gaf aan dat dit gevaarlijk is (CGVS, V., 24.06.2022, p. 14-15). Het moge in dit geval dan ook duidelijk zijn dat de autoriteiten niet kunnen optreden indien zij niet op de hoogte worden gebracht van bepaalde misdrijven. Uw verklaringen dat D. P. een criminele autoriteit is en veel invloed heeft zodat geen enkele politie u zou kunnen beschermen (CGVS, V., 24.06.2022, p. 8 en p. 15) vormen geen verschoning voor het feit dat u naliet beroep te doen op de politie. Ten eerste heeft u geen bewijzen van het feit dat D. P. een criminele autoriteit is (CGVS, V., 24.06.2022, p. 15-16). Ten tweede heeft u, zelfs wanneer u zou kunnen aantonen dat D. P. een hoge figuur is binnen de georganiseerde misdaadwereld, ook geen bewijzen dat de politie niet tegen hem zou optreden (CGVS, V., 24.06.2022, p. 15-16). U toont helemaal niet aan dat het in Georgië onmogelijk zou zijn tegen dergelijke personen bescherming te verkrijgen. Zoals hoger reeds aangegeven kan algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties. U toont niet aan dat u zich in dergelijke specifieke situatie bevindt. U verklaarde enkel in algemene termen dat de mafia alle overheidsdiensten in Georgië beïnvloeden en ze iedereen omkopen en alles in hun handen is. Dat zou de reden zijn waarom de overheidsdiensten niets kunnen doen tegen hen (CGVS, V., 24.06.2022, p. 15). Ten derde moet de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat, ook België niet, kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden. De opvolging door de politie die werd gegeven aan de oproeping door uw moeder toont in ieder geval niet aan dat de politie onwillig zou zijn om bescherming te bieden tegen D. P. . De politie is wel degelijk ter plaatse gekomen en heeft de betrokkenen gekalmeerd en uw moeder kon nadien wel degelijk haar wintervoorraad uit de kelder van het huis van uw opa halen (CGVS, V., 24.06.2022, p. 14-15). Uit het bovenstaande kan dan ook geconcludeerd worden dat u op geen enkele manier aantoont dat u tegen een door u beweerde criminele autoriteit als D. P. geen bescherming zou kunnen krijgen in Georgië zelf.”

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen doch brengt geenszins valabele argumenten bij die voorgaande concrete motieven kunnen ombuigen.

Gelet op wat voorafgaat, toont verzoeker niet aan dat in zijn geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn noch dat hij daartoe geen toegang zou hebben.

De overige door verzoeker neergelegde documenten op het CGVS kunnen geen afbreuk doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6.4. Uit niets blijkt dat er heden in Georgië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt door louter te wijzen op de politieke spanningen in Georgië en met zijn betoog rond overheidsbescherming en corruptie geen valabele elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan de voorgaande vaststellingen om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.9. In de mate dat verzoeker de schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM alsook van de artikelen 2, 3 en 4 van het Handvest aanvoert, moet beklemtoond worden dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van voormelde artikelen is niet aan de orde.

2.3.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg verzoeker de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen dit in aanwezigheid van zijn advocaat en met behulp van een tolk die het Georgisch machtig is.

De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.11. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6/1, § 1 en § 2 van de Vreemdelingenwet, doch zet met een louter theoretische toelichting waarbij enkel de wetsartikelen worden geciteerd niet concreet uiteen waarom hij meent dat dit artikel werd geschonden. Dit onderdeel van het eerste middel is, bij gebrek aan de vereiste toelichting, dan ook onontvankelijk.

2.3.12. De uiteenzetting van verzoeker laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

2.3.13. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend drieëntwintig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU